

Op de top van 8-9 december 2011 werd nog maar eens tot een nieuw pact besloten. Dit keer heette het een 'Budgetpact' of 'Begrotingsverdrag', officieel '*Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en governance in de Economische en Monetaire Unie*'. (In het Engels spreekt men van 'fiscal compact', maar dit vertalen als 'fiscaal pact' is totaal fout. Het heeft niets te maken met fiscaliteit of belastingen, alles met de begrotingen van de lidstaten.)

Het is geen echt verdrag van de Europese Unie, want twee lidstaten, Groot-Brittannië en Tsjechië, deden niet mee. Het gaat dus om een internationaal verdrag buiten de Europese instellingen om, terwijl het zich toch beroept op bv. het Europees Hof van Justitie. Juridisch is de constructie daarom op los zand gebouwd; de verdragsluitende partijen hebben de intentie om het 'binnen de vijf jaar' om te zetten in een EU-verdrag...

De bedoeling ervan luidt " *de begrotingsdiscipline te versterken door middel van automatische sancties en een strikter toezicht, en met name door de invoering van de begrotingsevenwichtregel (gouden regel, ook schuldenrem genoemd).*" Concreet zou een begroting in evenwicht moeten zijn of een overschot vertonen, met hoogstens een tekort van 0,5% van het BBP (tegenover de oorspronkelijke 3% van het [Stabiliteitspact](#)). Zodra daarvan afgeweken wordt, moet een automatische procedure in gang treden, vastgelegd in de wet, liefst in de grondwet ('gouden regel'). De lidstaten controleren elkaar op de naleving hiervan, en kunnen een andere lidstaat voor het Europees Hof van Justitie (EHJ) dagen, als de Commissie het al niet gedaan heeft. Het EHJ doet dan een bindende uitspraak. Als er geen gevolg aan wordt gegeven, kan een boete opgelegd worden 0,1% van het BBP.

Een ander punt van het Begrotingspact gaat over landen met een staatsschuld groter dan 60% van het BBP. Deze moet deze afgebouwd worden a rato van één twintigste van het teveel per jaar, dus 2% van het BBP als de staatsschuld 100% bedraagt.

Ondertekening van het Begrotingsverdrag zal een voorwaarde zijn om te kunnen beroep doen op Europese fondsen als het [ESM](#).

Het Begrotingsverdrag werd door 25 regeringen goedgekeurd; het moest ook nog door de 25 parlementen geratificeerd worden. Op 31 mei 2012 was er in Ierland een referendum over dit verdrag, waarbij de ja het haalde. Twee lidstaten, Groot-Brittannië en Tsjechië, wilden het verdrag niet ondertekenen.

Een voorwaarde voor de inwerkingtreding van het verdrag was dat minstens 12 landen van de eurozone het aannamen. Dat gebeurde op 21 december 2012 door de ratificatie in Finland, en daardoor trad het Begrotingsverdrag in werking op 1 januari 2013. De ondertekenaars hebben tot 1 januari 2014 de tijd om de 'gouden regel' in hun wetgeving op te nemen.

In Nederland heeft de Tweede Kamer het verdrag op 26 maart 2013 goedgekeurd; de Eerste Kamer keurde het goed op 25 juni 2013 zonder stemming; alleen de SP verklaarde tegen te zijn.

[In België](#) werd de ratificatie in alle stilte afgerond in december 2013.

Op 24 maart 2014 nam de Tsjechische regering de beslissing om dan toch toe te treden tot het Begrotingsverdrag.

Dit delen:

Facebook

Twitter